

Ny fagartikkel (på norsk) dokumenterer fysiske reaksjoner på skitten strøm og mikrobølger som vår tids pandemi

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 12.07.2022

De to franske kreftforskerne Belpomme og Irigaray ved Université de Paris har nå publisert en omfattende gjennomgang om el-overfølsomhet i forskningstidsskriftet Environmental Research, der de summerer opp forskningshistorien bak de overlappende begrepene 'mikrobølgesyke', 'el-overfølsomhet', 'EHS' og 'IEI-EMF', og legger fram dagens kunnskapsstatus.

Dominique Belpomme (t.v.) og Philippe Irigaray (t.h.), kreft- og el-overfølsomhetsforskere ved Université de Paris

Kort sagt fører de utførlig belegg for at det er på tide å kvitte seg med forestillingen om at akutte reaksjoner på EMF-eksponering skyldes angst og innbilning. De har et solid biofysisk fundament. Forskerne snakker om en global farsott – en pandemi – som det raskt må gjøres noe med.

Nå er norsk oversettelse klar og frikjøpt fra forlaget for fri nedlasting. Du får den her.

I artikkelen, som du nå kan lese på norsk, summerer de to forskerne opp de mange forskningsrapportene som dokumenterer helseskadelige, akutte reaksjoner – det vi i dagligtale kaller el-overfølsomhet – og de viser hvordan stiftelsen ICNIRPs og WHO's retningslinjer, som norske myndigheter setter sin lit til, baserer seg på forskning med metodefeil som fører til at man ikke kan verifisere noen skadelige virkninger.

Forskningsfunnene som dokumenterer at el-overfølsomhet – eller EHS, eller IEI-EMF, eller mikrobølgesyke – er biofysisk skapt og utløst, kan ikke lenger bortforklares som angst og innbilning med mindre man går overfladisk eller uredelig til verks. Det samme gjelder den påviste mekanismen via ionekanalene. Det er en forklaring som nå står klippefast. (Panagopoulos m fl 2021, se omtale i [bloggpost 22.06.2022](#). Også denne artikkelen kan du laste ned på norsk.) De to franske forskerne viser at WHO's vanlige krav til bevisføring for å få anerkjent en lidelse, er innfridd.

Andre mekanismer er mer på hypotese-stadiet, men det gjelder så mye i medisinen og biologien, og betyr ikke at det er greit å påstå at de ikke fins. Ekstra interessant er hypotesen om at el-overfølsomhet og MCS – multiplert kjemisk overfølsomhet – synes å være nær beslektet: Ganske mange el-overfølsomme har også MCS, og det kan se ut til at kraftig eksponering for EMF og kjemikalier vi omgir oss med, kan bidra til å utløse det ene så vel som det andre. Vi snakker altså om miljøskapte lidelser, ikke om teknologiangst eller psykologiserende forklaringer.

Du kan laste artikkelen ned her, på norsk og engelsk, gratis. Den vil være nyttig lesestoff for medisinerne flest, for jurister, byråkrater i helsevesenet og hos NAV. Den burde også refereres i kortform til folk i strømbransjen og trådløsbansjen, og til politikere som tror at «det grønne skiftet» kan gjennomføres med «fullelektrifisering».

Denne artikkelen kan også passe til fastlegen din, særlig dersom du er en av dem som ikke blir trodd fordi legen din ikke vet at «mikrobølgesyndrom» er alminnelig godtatt og fortsatt er en legitim forklaring som også i dag brukes, f.eks. av USAs Nasjonale vitenskapsakademi, at WHO har godtatt EHS som diagnose («uten kjent årsak, riktignok»), at IEI-EMF (idiopatisk miljøintoleranse tillagt EMF) er

en kurant toksikologisk betegnelse anbefalt av WHO, og at ICD-systemet har en diagnose «W90 Eksponering for annen ikke-ioniserende stråling».

Man behøver for øvrig slett ikke være enig med forfatterne i alt de skriver for å ha utbytte av artikkelen. F.eks. vil de diagnostisere el-overfølsomhet som en sykighetstilstand, mens andre vil se det som en funksjonshemming og atter andre vil hevde at el-overfølsomhet ligger innenfor normalen siden all biologi reagerer på EMF-eksponering og at det derfor er vår bruk av elektrisiteten som er sykelig.

Det er snakk om en fagartikkel, men den er leselig for mange andre som av egeninteresse eller nysgjerrighet vil ta bryet med å tråkle seg gjennom en tekst med en del medisinske ord og uttrykk.

Artikkelen er frikjøpt for 480 Euro fra forlaget med midler fra Foreningen for EMF-reform for fri nedlasting herfra på norsk og engelsk (i samme dokument).

[Last ned Belpomme & Irigaray 2022 om EHS](#)

Artikkelen er viktig bevismateriale, ikke bare når det gjelder AMS-målere, men også i andre sammenhenger. Du kan gi sin støtte til ankesaken der lagmannsretten skal ta stilling til om helseinnvendinger mot strålingen fra AMS-målere er «åpenbart grunnløse» eller ikke. Aksjonens konto er nr. **1813 19 02855**, eller – om du vil bruke mobilen – på VIPPS til 90049913 (merk: AMS).

(Visste du at du kan bruke VIPPS på mobilen og nettbrett uten trådløst bredbånd? Jeg gjør det til stadighet. Skaff deg en overgang fra Ethernet-kabel til USB-porten, eller hva den nå heter på Apples utstyr, og plugg Ethernet-kabelen i ruterens.)

Einar Flydal, den 12. juli 2022

Bonusmateriale før referansene:

1. Hva mener norske helsemyndigheter?

Norske helsemyndigheter avviser at folk kan få helseproblemer av mikrobølger som er for svake til å gi varmeskader på vev. Derfor kan el-overfølsomhet ikke eksistere og må skyldes innbilning:

«Tror folk at de får helseplager av strålingen fra radiosendere og slikt, er det ren innbilning og bakstreversk teknologiangst!»

Og så legger de til: *«Men slike helseplager er en realitet for dem som opplever dem, og kan være funksjonshemmende. Derfor må det tas alvorlig av helsevesenet!»*

Disse formuleringene er rene plagiater: Helsedirektoratet støtter seg til DSA, som støtter seg til et lite kontor i WHO som bemannes med folk fra stiftelsen ICNIRP og videreformidler ICNIRPs retningslinjer. Og ICNIRP kopierer IEEE, USAs ingeniørforening som domineres av næringen og forsvaret. (Det bildet får man klart påvist i den nye boka «Debatten om mikrobølgene – fra jakten på svar til bransjeforsvar» av forskerne Steneck og Butler, som kom på Paradigmeskifte forlag i mai (mer info [HER](#)).

Budskapet er altså: «Ingen skader uten at vev varmes opp!», og altså: «Ingen oppvarming? Da har du heller ingen skader fra strålingen!»

(Egentlig er ICNIRP langt mer forsiktig, men da snakker vi om snedige forbehold som er lagt inn i dokumentene for å skape ryggdekning, og er for finurlige til at de legges merke til. Men det får vi komme tilbake til ved en annen anledning.)

ICNiRPs budskap står i en rekke utredninger og rapporter, f.eks. i utredningen fra et utvalg ledet av FHI i 2012 (FHI-rapport 2012:3), og som nå er under revisjon. Jeg vedder gjerne en magnumflaske rødvin på at den reviderte utredningen vil komme med samme konklusjon, selv om tida nå har løpt fra en slik konklusjon. For et linjeskifte vil være for smertelig. *Vil noen vedde imot, er det bare å melde seg!*

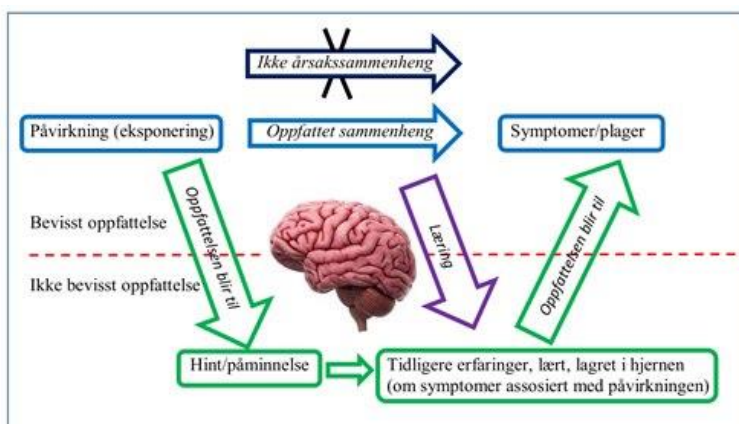
ICNiRPs oppvarmingsdogme utløser dyp fortvilelse hos fagfolk kloden rundt. De har ropt om det uholdbare ved ICNiRPs oppvarmingsdogme i flere tiår – for døve ører. Det åpner for altfor høy eksponering og legger et tynt teppe av helseskader over samfunnet ved å innbille folk at strålingen fra mikroølgene ikke gir helseskader, mens det gir rom for stadig økende eksponering og større ødeleggelser av livsmiljøet.

Else Nordhagen og jeg gikk gjennom kildene som ICNiRPs retningslinjer bygger på, og fant at retningslinjene begrunnes ved at forfatterne viser til seg selv (Nordhagen og Flydal 2022). Det må de jo, for det er lite støtte å finne i forskning utenfor ICNiRPs vennekrets. Den forskningen må de derfor ganske enkelt erklære for for dårlig til å bygge grenseverdier på, i stedet for å revidere sin tenkning om hva som er rimelig grunnlag å bygge grenseverdier på.

2. Hva forteller Legehåndboka?

Legehåndboka er på mange måter legenes Bibel. I en veiledende artikkel, kalt «informasjonsskriv» (Haanes 2021) presenterer Jan Vilis Haanes, miljømedisiner ved Universitetssykehuset i Tromsø, en generell forklaringsmodell for «Symptomer assosiert med miljøfaktorer (SAEF)». Dermed introduseres enda en firebokstavsforkortelse som likner mye på IEI – Idiopatisk miljøintoleranse.

Artikkelen understreker at modellen er generell, og bare passer i de tilfellene der det er konstatert at

Figur som viser hvordan symptomer assosiert med miljøfaktorer kan oppstå
Blå pil viser sammenhengen mellom påvirkningen og symptomene, slik den bevisst oppfattes. Svart pil med kryss viser at påvirkningene i seg selv ikke har egenskaper som kan gi symptomene, altså at det ikke er en årsakssammenheng. Grønne piler antyder hva som egentlig skjer i hjernen, at oppfattelsen blir til gjennom ubevisste prosesser. Lilla pil antyder hva som skjer straks etterpå, nemlig at oppfattet sammenheng mellom påvirkning og symptomer forsterker læringen om slike sammenhenger. Med etter hvert mange tusen slike "lilla" episoder blir den ubevisste læringen formidabel. Det fører til at den bevisst oppfattede sammenhengen (blå pil) framstår stadig mer overbevisende, til tross for at det ikke er årsakssammenheng.

det ikke er noen fysisk årsakssammenheng mellom det pasienten eksponeres for, og pasientens akutte reaksjoner. (Altså for eksempel: Om man får hjerteklapp hver gang man ser en gulost.)

I hovedsak forteller Haanes sin modell at *hva enn den opprinnelige årsaken måtte være*, så kan det utvikle seg en psykisk sammenknytning (assosiering/betinging) i etterkant, slik at det psykiske overtar som årsak til å utløse helsesyntomene når pasienten utsettes for eksponeringen (i mitt eksempel: får høye på gulosten). Tegningen viser prosessen.

Denne modellen uttaler seg altså ikke om det opprinnelige fysiske grunnlaget overhodet, men baserer seg på at det uansett opphører å være en årsak til symptomene. Men når man leser «informasjonsskrivet», glemmer man fort at det tas et uttrykkelig forbehold for alle situasjoner der det faktisk fortsetter å være en slik fysisk, opprinnelig sammenheng.

Verre blir det dessuten av at når Haanes skal gi eksempler på kilder som bare er innbilning, fører han opp nettopp slike kilder som Belpomme og Irigaray (2022) og Panagopoulos m.fl. (2021) viser med omfattende dokumentasjon er reelle og har biofysisk godt forklarte og dokumenterte mekanismer, f.eks. mobilmaster. Haanes støtter seg tydeligvis til den samme forskningen som Helsedirektoratet og DSAs kilder støtter seg til, og som er demonstrert uholdbar.

Legehåndbokas veiledning er derfor ganske enkelt grovt villedende, og helseskadelig for ikke bare de el-overfølsomme, men også for alle oss andre og for miljøet.

Om det skulle finnes en og annen innbilt syk som passer i modellen, oppveier det ikke at en slik veiledning skaper feildiagnostisering og unødig lidelse hos en lang rekke andre. Tilgjengelig statistiske anslag, som ganske sikkert er for grove, ligger – som Belpomme og Irigaray viser, i størrelsesorden 5 – 15% av befolkningen. Og da snakker vi om akutte helseplager fra EMF, ikke andre biologiske langtidsvirkninger som f.eks. kreft.

3. Hvorfor er engelsk versjon også med?

Engelsk fagspråk er tungt. Det er nettopp derfor jeg har oversatt denne artikkelen. For slikt stoff må oversettes hvis folk skal lese det. Det gjelder også fagfolkene. Gang på gang har jeg sett at selv fagfolk ikke får tak i viktige detaljer, men nøyer seg med å skimlese. Og begir vi oss inn i fremmede fag, blir det ekstra tungt. Enda tyngre blir det når teksten skrives av franskmenn som her og der tenker på fransk, men skriver på engelsk. Det er noen slike eksempler i denne teksten.

Jeg har – i all beskjedenhet – en del fartstid med begge språkene, med latin og gresk og med knudrete fagspråk, og ganske lang erfaring med oversettelser. Dessuten har jeg skaffet meg kunnskap om EMF og helse. Derfor har jeg et godt utgangspunkt, og kan samtidig løse opp de innfløkte setningsflokene slik at teksten blir enklere – uten at den endrer betydning. Forfatterens budskap kommer dermed tydeligere fram.

Akademisk ordføring på engelsk og fransk skaper mange tvetydigheter gjennom bruken av innskutte setningsledd. De kan man ikke lett gjenskape på norsk uten at teksten blir svært oppstyttet og kunstig. Da må teksten tolkes utfra forståelsen av innholdet. Oversetteren må dessuten velge ord som kan virke feil for å få fram rett betydning: Ofte må f.eks. det engelske «or» oversettes til «og» på norsk for å få fram samme betydning som på engelsk. Det blir i slike tilfeller faktisk feil å oversette «or» ordrett til «eller», slik f.eks. Google Translate gjør. Det gir feil betydning av setningen.

Den engelske originalen er tatt med for den som vil sjekke at originalens innhold er ivaretatt, så man kan vurdere om tolkningen er feil eller urimelig. I juridisk sammenheng er det viktig.

Engelske originaltekster godtas som bevis i norsk rett, uten at man trenger norsk oversettelse fra autorisert translatør. (En autorisert translatør er heller ikke kvalifisert til å oversette en slik tekst uten hjelp fra en som kjenner fagfeltet.)

Referanser

Belpomme, Dominique og Irigaray, Philippe, 2022, Hvorfor el-overfølsomhet og tilknyttede symptomer er forårsaket av ikke-ioniserende menneskeskapt elektromagnetiske felt: En oversikt og medisinsk vurdering, (norsk oversettelse fra originalartikkel i:) Environmental Research, Volume 212, Part A, 2022. Lastes ned på norsk og engelsk fra <https://bit.ly/3ap6NS2>.

Haanes, Jan Vilis, 2021, Symptomer assosiert med miljøfaktorer – informasjonsskriv, sist revidert 05.05.2021, <https://arbeidsmedisin.legehandboka.no/handboken/kliniske-kapitler/arbeidsrelaterte-sykdommer/sykdommer-og-plager/symptomer-assosiert-med-miljofaktorer-informasjonskriv/>

Nordhagen EK, Flydal E. 2022. Selvrefererende forfatterskap bak ICNIRPs retningslinjer for elektromagnetisk stråling fra 2020, <https://bit.ly/3NVVE8Y>, som er norsk oversettelse av : Nordhagen EK, Flydal E. Self-referencing authorships behind the ICNIRP 2020 radiation protection guidelines. Rev Environ Health. 2022 Jun 27. doi: 10.1515/reveh-2022-0037. Epub ahead of print. PMID: 35751553

Panagopoulos D J, Karabarbounis A, Yakymenko I, og Chrousos G P: Menneskeskapt elektromagnetiske felt tvinger ioner til oscillering og fører til dysfunksjoner i spenningsstyrte ionekanaler, oksidativt stress og DNA-skade (gjennomgang), (oversettelse til norsk av original i:) INTERNATIONAL JOURNAL OF ONCOLOGY 59: 92, 2021. Lastes ned på norsk og engelsk fra <https://bit.ly/3O0KAY9>.

Steneck, Nicholas H og Butler, Tom: Debatten om mikrobølgene – Fra jakten på svar til bransjeforsvar, Paradigmeskifte forlag, 2022, 544 sider. (Oversatt og tilrettelagt av Einar Flydal. Bestilles hos bokhandlere.)